

GŁOS NARODU

Informacyjny dziennik demokratyczny

Nr 44

Częstochowa, piątek 21 lutego 1947 roku.

Rok III.

Mała konstytucja uchwalona 330 głosami przeciw 17

WARSZAWA (PAP). — Na wstępie posiedzenia Izba przechodzi do drugiego i trzeciego czytania projektu ustawy o ustroju i zakresie działania najwyższych organów R. P. Sprawozdawca komisji specjalnej poseł Jarosz (PPS) wnosi w imieniu komisji o przyjęcie projektu z referowanymi przez siebie poprawkami merytorycznymi i stylistycznymi.

Z kolei przemawia poseł Wójcicki (PSL, skarżąc się, że posłowie opozycji są zaskakiwani nowymi projektami. W dalszym ciągu poseł twierdzi, że obecny Sejm nie jest uprawniony do uchwalenia nowej pełnej Konstytucji, której projekt należy dać narodowi do zaopiniowania w

drodze głosowania ludowego. — Przemówienie posła Wójcickiego przerywane jest często ogólnym śmiechem na sali Izby. Na zakończenie poseł Wójcicki referuje wnioski mniejszości.

Przemawiający z kolei poseł Domański (Str. Pracy) oświadcza, że klub jego ustosunkuje się pozytywnie do zgłoszonego projektu i będzie głosował za ustawą w brzmieniu, przedstawionym przez komisję. Cała Izba przyjmuje burzliwymi oklaskami oświadczenie mówcy, że Stronnictwo Pracy stoi na stanowisku uczciwej współpracy. Jednym z filarów stabilizacji obecnych stosunków jest projekt Małej Konstytucji — pierwszy jasno opra-

cowany akt prawodawczy.

Posel Motyka (PPS — Związki Zaw.) oświadcza, że projekt jest wielkim etapem na drodze stabilizacji. Klasa pracująca czuje się współgospodarzem Państwa i popiera jasny i zdecydowany program.

Po przemówieniu posła Nadobnika (PSL), który referował projekt Małej Konstytucji, zgłoszony przez PSL, poseł Hochfeld (PPS) wykazał bezpodstawność zarzutów podniesionych przez przedstawicieli PSL. Mówca wykazał nieżyłciowość i tendencyjność stanowiska PSL wobec Rad Narodowych, które stały się w Polsce specyficznym dla naszych stosunków politycznych organem samorządu terytorialnego i z roli tej zdali w całej pełni egzamin. Rada Państwa tak atakowana przez PSL, jest bardzo cenną innowacją w organizacji władz państwowych.

Pos. Kalebka (PPR) porównał PSL do muchy, siedzącej na koniu ciągnącym plug i twierdząc, że bierze udział w oraniu.

Pos. Ochab (PPR) rozprawił się z zarzutami, wysuwanymi przez PSL przeciwko wyborom, oświadczając przy gorącym apla-

uzie: „Ten Sejm jest naszym Sejmem. Po raz pierwszy mieliśmy w Polsce demokratyczne wybory. Znamy aż nadto dobrze wybory, organizowane przez BBWR i OZON, które posłowie z PSL ochrzcili mianem demokratycznych”.

Po krótkiej przerwie Izba przystąpiła do głosowania. Jako najdalej idący poddany został pod głosowanie projekt Małej Konstytucji, opracowany przez PSL. Głosowali za nim tylko posłowie klubu PSL. — Upadły również wszystkie poprawki tego klubu.

Poprawki wniesione przez komisję konstytucyjną przyjęto olbrzymią większością głosów.

Po przyjęciu wniosku o odbycie trzeciego czytania ustawy — Mała Konstytucja została ostatecznie uchwalona kwalifikowaną większością głosów 330 przeciw 17.

Następnie przystąpiono do drugiego punktu porządku obrad — rządowego projektu amnestii. Główna zasada amnestii referował Minister Sprawiedliwości Świątkowski. Projekt amnestii odesłano do komisji.

Następne posiedzenie Sejmu odbędzie się w dniu 21 b. m.

Przyjęcie u Premiera

WARSZAWA (PAP). — Premier Józef Cyrankiewicz przyjął dziś w Prezydium Rady Ministrów prof. Stanisława Grańskiego, po jego powrocie z podróży do Londynu i do Paryża. Następnie udzielił audiencji delegacji Misji UNRRA w Polsce, która zapewniła Premiera o dalszej życzliwej współpracy ze strony UNRRA.

Opinia francuska wita z zadowoleniem podpisanie konwencji kulturalnej z Polską

PARYŻ (PAP). — Sprawozdawca dyplomatyczny agencji France Presse pisze, że podpisanie konwencji kulturalnej polsko francuskiej zostało powitane z uznaniem i zadowoleniem przez francuską opinię publiczną. Konwencja ta wznowia wiekową tradycję ożywionych stosunków kulturalnych pomiędzy obu krajami. Sprawozdawca podkreśla, iż wszystko wskazuje na to, że zacieśnienie przyjaznych stosunków łączących Francję z Polską będzie się wzmacniać coraz bardziej.

Prąd brytyjski nawiązuje stosunki z nowym rządem hiszpańskim republikańskim

LONDYN (PAP). — Podczas debaty w Izbie Gmin minister Bevin oświadczył, że rząd brytyjski nawiązał nieoficjalny kontakt z nowym republikańskim rządem hiszpańskim w Paryżu. Ambasador brytyjski w Paryżu złoży wkrótce sprawozdanie w tej sprawie.

W. Brytania pragnie nadal panować nad Palestyną

LONDYN. (BBC obsł. wł.) — Sjoniści amerykańscy na konferencji w Nowym Yorku uchwalili rezolucję potępiającą decyzję rządu brytyjskiego przedstawienia sprawy Palestyny ONZ. Rezolucja stwierdza, że rząd brytyjski pragnie przedłożyć swoje panowanie nad Palestyną dzięki przewlekłemu debatowi na forum międzynarodowym, przeciwko którym może założyć veto. Rezolucja domaga się aby przedstawiciele Agencji Żydowskiej mogli przedstawić ONZ swoje żądania.

Delegacja żydowska, która uczestniczyła w konferencji palestyńskiej, wniosła notę do rządu brytyjskiego domagającą się zniesienia restrykcji przeciw — imigracyjnym, oraz zakazu osiedlania się imigrantów żydowskich na ziemi palestyńskiej na czas dopóki ONZ nie wyda swojej decyzji.

W dniu wczorajszym minister Bevin oświadczył, że rząd brytyjski zwrócił się do ONZ, aby wyjaśnić, że dalsze wykonywanie mandatu palestyńskiego jest niemożliwe, następnie aby przedstawić propozycje, jakie poczynił Żydom; Arabom, oraz aby ONZ wysunęła projekt układu dla Palestyny zaznaczając, że rząd bry-

tyjski własnego projektu wysunąć już nie będzie. Minister Bevin oświadczył, iż nie uważa, aby sprawa Palestyny podpadała pod kompetencje Rady Bezpieczeństwa.

Projekt ustawy o amnestii

WARSZAWA (PAP). — Ustawa amnestyjna stwierdza na wstępie, że celem jej jest upamiętnienie otwarcia Sejmu Ustawodawczego, wybranego z woli narodu w dniu 19 stycznia b. r. i wyboru Prezydenta R. P. oraz umożliwienie wszystkim obywatelom wzięcia udziału w odbudowie demokratycznej Polski Ludowej. Amnestia dotyczy sprawców i uczestników przestępstw, określonych w ustawie amnestyjnej a popełnionych w kraju lub za granicą przed dniem 5 lutego 1947 r. Puszczą się w niepamięć i przebacza przestępstwa udziału w przestępczym związku lub poruczeniu oraz przestępstwa popełnione w granicach działalności takiego związku lub porozumienia przez ich członków, uczestników oraz osoby, udzie-

lające im pomocy — jeżeli sprawca przestępstw, znajdujący się na wolności dobrowolnie zaniechał przestępczej działalności i oświadczył o tym władzy Bezpieczeństwa Publicznego, albo uczynił to w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy amnestyjnej. Należy przy tym złożyć władzy Bezpieczeństwa Publicznego przedmioty, których posiadanie jest zakazane oraz przedmioty i narzędzia służące do popełnienia przestępstw.

Amnestia rozciąga się również na przestępstwa, przewidziane w niektórych artykułach Kodeksu Karnego Wojska Polskiego, jeżeli sprawca dopełni wymienionych na wstępie warunków.

Ważne znaczenie ma artykuł stwierdzający, że sprawcy przestępstw, przebywający za granicą, winni dopełnić warunków,

przewidzianych przez amnestię przed przedstawicielstwem Państwa Polskiego za granicą (ambasadą, poselstwem, konsulatami i misją wojskową) oraz w terminie przez to przedstawicielstwo określonym powrócić do kraju i w ciągu miesiąca od daty powrotu do kraju złożyć władzy Bezpieczeństwa Publicznego dowód zgłoszenia się do przedstawicielstwa.

Korzystający z amnestii tracą wynikające z niej dobrodziejstwa, jeżeli w ciągu 2 lat od dnia jej wejścia w życie popełnią nowe przestępstwo tego samego rodzaju.

Puszczą się w niepamięć i przebacza występki, przewidziane w dekreście o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa, występki przewidziane w Kodeksie Karnym Wojska Polskiego i inne występki, przewidujące karę pozbawienia wolności do lat 2 lub grzywny, wykroczenia, występki skarbowe i przestępstwa podatkowe, przewidujące karę pozbawienia wolności do 6 miesięcy lub grzywnę nie wyższą niż 50 tysięcy złotych, albo obie te kary łącznie, wreszcie wykroczenia skarbowe.

W tych wypadkach nie wszczynają się postępowania, wszczęte postępowanie podlega umorzeniu, podobnie jak kary w całości lub w części niewykonane, a także darowuje się orzeczoną utratę praw publicznych i obywatelskich, praw honorowych oraz nie ściągane koszty.

W sprawach o przestępstwa przewidziane w dekreście z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa i w Kodeksie Karnym Wojska Polskiego darowuje się: kary pozbawienia wolności niżej lat 5, skierowania do oddziału karnego orzeczone jako kary zasadnicze. Łagodzi się o połowę kary pozbawienia wolności powyżej lat 5, lecz nie ponad lat 10, łagodzi się o 1/4 kary pozbawienia wolności ponad lat 10, zamienia się karę śmierci na karę dożywotniego więzienia, a karę dożywotniego więzienia na karę 15 lat więzienia.

Dalek amnestia darowuje wzgl. łagodzi karę za występki skarbowe i przestępstwa podatkowe.

Osobom, które skorzystały z ogólnego lub szczególnego aktu łaski, łagodzi się zmniejszoną karę w rozmiarze połowy norm przewidzianych w amnestii, biorąc za podstawę obliczenia karę złagodzoną przez poprzedni akt łaski.

W szczególnych wypadkach, gdy karę pozbawienia wolności orzeczono w rozmiarze nie powyżej lat 10, prokurator przedłoży Prezydentowi R. P. wniosek o częściowe lub całkowite ulaskawienie, biorąc pod uwagę okoliczności towarzyszące popełnieniu przestępstwa, okres jego popełnienia, charakter skazanego oraz jego zachowanie się po popełnieniu przestępstwa.

Dalsze artykuły mówią o rodzajach przestępstw, do których nie stosuje się amnestia. Są to zacytowane przestępstwa prowadzenia potajemnego gorzelnictwa, popełnione po dniu 9 maja ub. r., przestępstwa spekulacji i lichwy wojennej. Nie podlegają również amnestii faszystowsko-hitlerowskie zbrodniarstwo i zabójstwa i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami, wrogość wobec narodu polskiego, odstępstwa od narodowości polskiej w czasie wojny 1939 — 1945, a także odpowiedzialni za klęskę wrześniową i faszyzację życia państwowego (w myśl dekretu z 22 stycznia 1946 r.).

Amnestia stosuje władza, przed którą toczy się postępowanie, albo władza zarządzająca wykonaniem orzeczenia. Wykonanie ustawy o amnestii porucza się Ministrom Sprawiedliwości, Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego, Administracji Publicznej, Skarbu, każdemu w jego zakresie. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hiszpania monarchią?

Co wymyślił Franco aby utrzymać się przy władzy

LIZBONA. (SAP). — Jak donosi korespondent „United Press” z wiarygodnego źródła rokowania w sprawie przywrócenia monarchii w Hiszpanii dobiegają już końcowego stadium. Gen. Franco podobno zgodził się na objęcie regencji aż do czasu wstąpienia na tron 9-cio letniego obecnie don Juana Carlosa syna pretendentów do tronu don Juana.

Dwóch hiszpańskich finansistów, bankowiec Juan March i b. minister finansów Larraz, którzy odegrali znaczną rolę w dojściu gen. Franco do władzy, popierają plan utworzenia nowego rządu na półwyspie Iberyjskim.

Wśród odpowiedzialnych hiszpańskiego pretendentów do tronu przewinęli się książę Alba, hrabia Gantazo, hrabia Audes, hrabia Fontanar, markiz Rozanleje i generał Ponte. Po dwukrotnej wizycie w Estarwil u pretendenta Larraz spotkał się z gen. Franco

w pałacu del Pardo, uzyskując zgodę Franca na przywrócenie monarchii według planu, uzgodnionego z don Juanem.

W skład regencji wchodzić mają: królowa Viktoria, wdowa po królu Alfonsie XIII, gen. Franco i Larraz. Larraz byłby premierem Hiszpanii. Pretendent do tronu don Juan nie abdykował, a w razie śmierci syna don Juana Carlosa przed osiągnięciem przez niego pełnoletności wstąpiłby sam na tron hiszpański.

Natychmiast po objęciu urzędu premiera, Larraz przedłoży parlamentowi nową konstytucję, rozpoczynającą się od słów „Hiszpania jest monarchią”. Parlament obecny, zależnie od gen. Franco, który będzie regentem niewątpliwie uchwali tę konstytucję. Konstytucja byłaby następnie poddana do zatwierdzenia przez plebiscyt narodu hiszpańskiego.

Oczekiwany jest powrót Larraza do Lizbony i po wyrażeniu zgody przez pretendenta don Juana nastąpi jego publiczna deklaracja.

Do Madrytu przybyli już Don Jaime Bourbon i Dona Krystyna, brat i siostra pretendenta do tronu, don Juana. Zostali oni powitani na lotnisku przez monarchistów. Przybyli oni do Hiszpanii po raz pierwszy od chwili ucieczki króla Alfonsa XIII wraz z rodziną królewską.

Artystokratyczna dzielnica Madrytu została udekorowana. Przedstawiciel rządu nie był obecny przy powitaniu pary królewskiej, lecz między witającymi był gen. dyw. Kindelan Ponte i Martoni Monso, szef gabinetu wojskowego gen. Franco. Powitał on parę królewską w imieniu gen. Franco.

Cały świat przyjął z uznaniem oświadczenie Prezydenta Bieruta

„Musimy skupić całe społeczeństwo, aby jeszcze intensywniej i skuteczniej odbudowywać kraj”

Istotny sens ustawy o amnestii

Jak wiadomo przed kilku dniami Prezydent Rzeczypospolitej przyjął dziennikarzy zagranicznych i udzielił im informacji o wewnętrzno-politycznej sytuacji w naszym kraju.

Oświadczenie Prezydenta odbiło się głośnym echem daleko poza granicami naszego kraju, a szczególnie silne wrażenie wywołało w Anglii, gdzie podkreślono z uznaniem słowa naszego Prezydenta o zapowiedzianej amnestii.

Konstrukcja oświadczenia Prezydenta Rzeczypospolitej była tego rodzaju, że organicznie wiązała zagadnienie amnestii z ogólnym rozwojem sytuacji w kraju. Prezydent Rzeczypospolitej wskazał przede wszystkim na zadania, jakie stoja przed Polską i jej rządem. Zadania te wymagają skupienia wokół Rządu Rzeczypospolitej całego społeczeństwa.

W ciągu ostatnich dwóch lat Polska przeżyła znaczny odcinek drogi, oddalający ją szybko od ruiny, w jakiej znajdowała się w momencie zakończenia wojny. Praca nad odbudową wykonana była wbrew licznym oporom wewnątrz kraju i trudnościom z zewnątrz. Wykonana była mimo to, że pewna część społeczeństwa zachowywała się biernie, byli też tacy, którzy, nękać nędzę, podżegłom wrogów Polski Ludowej, tkwili w podziemiu, prowadząc otwartą walkę z rządem i obozem demokratycznym.

Konsekwentna linia polityczna, realizowana przez Rząd Jedności Narodowej, była tą szczęśliwą drogą, która prowadziła nas do stabilizacji politycznej. I tak obecnie naród realizuje poprzez utworzenie nowego rządu, ewangelicę o ogromnej większości w parlamencie. Jak i w społeczeństwie. Amnestia nie jest niczym innym, jak tylko narzędziem tej prostej linii. Jest tylko etapem na drodze pełnej stabilizacji stosunków wewnątrz kraju.

Linia polityczna naszego rządu i całego obozu demokratycznego stanowi wynik realnej, trzeźwej polityki opartej na przekonaniu, że naród polski, długi czas bala-mucony przez nieodpowiedzialnych polityków i lekkomyślnych warcholów, zrozumie gdzie jest jego miejsce, o ile miejsce to zostanie wskazane mu w rzeczywistości światowej i z istotnymi potrzebami narodu — działalności. Przeświadczenie to nie zostało przez bieg wypadków w najmniejszym stopniu zachwiane.

Wiara obozu demokratycznego w zdrowy rozsądek społeczeństwa zwyciężyła. Poszło ono za obozem demokratycznym, ponieważ on po raz pierwszy od wielu stu-

leci wprowadził do polityki naszej wewnętrznej i zagranicznej trzeźwą ocenę faktów, liczenie się z nimi, ponieważ nie balamuci społeczeństwa, lecz wskazuje mu realne, a konieczne do osiągnięcia cele, a jednocześnie wskazuje mu na środki przeprowadzenia ich. Budzi w nim wiarę we własne siły.

Ustawa amnestyjna jest konsekwentnym rezultatem postawy obozu demokratycznego wobec narodu. Jest wynikiem wiary w polski lud.

Ostatnie wypadki wykazały całkowity rozkład podziemia, pozabawionego jakiegokolwiek idei,

która by mogła przeciwstawić się twórczemu programowi demokracji. Reakcyjne podziemie trawi głęboki kryzys na tle braku perspektyw. Kula skrytobójcza i palka nie mogą być na dłuższą metę skutecznym argumentem w obliczu realizowanej przez demokrację polską odbudowy gospodarczej kraju i naszej państwowości.

Świadczy o tym wypadki chociażby z ostatnich dni, kiedy członkowie band leśnych i podziemnych organizacji składają dobrowolnie większymi lub mniejszymi grupami broń.

Wiemy już dziś, po okresie

dwuletnich doświadczeń, że wielu z ludzi, którzy obozowi demokratycznemu się przeciwstawiali, którzy błędzi, czynili tak w rezultacie tego strasznego bala-muctwa ideologicznego, w jakim naród nasz był utrzymywany przez długie dziesiątki lat.

Ustawa amnestyjna w takim stanie rzeczy stanowi dalsze rozwinięcie dotychczasowej linii politycznej. Przychodzi wtedy, kiedy dojrzały wszystkie warunki dla jej zrealizowania. Przychodzi wtedy, kiedy uświadomienie wzajemna społeczeństwa i rządu rozprasza resztki tych mgieł złaśliwych insynuacji, jakimi reakcja chcia-

ła odgradzić społeczeństwo od jego władz. Przychodzi dla dopelnienia dzieła stabilizacji. Polska, która tak szybko idzie naprzód na każdym polu, jeszcze szybciej rozwinię dzieło swego odrodzenia gospodarczego i kulturalnego, gdy wszyscy Polacy staną do warsztatów pracy. Jak powiedział Prezydent Rzeczypospolitej „musimy skupić wokół władz Rzeczypospolitej całe społeczeństwo, aby jeszcze intensywniej i skuteczniej przeprowadzić gospodarczą i kulturalną odbudowę kraju”.

Te słowa Prezydenta zawierają głęboką treść i posiadają doniosłe znaczenie. Zaprzeczają raz jeszcze tym wszystkim nikczemnym kłamstwom, jakimi reakcja chciała zatruć wiarę narodu w obóz demokratyczny. Ilekroć po groźkach, ilekroć strachu wyrzuciła reakcja z worka plotki, byleby oddalić godzinę stabilizacji. Tymczasem Rząd Polski Demokratycznej wyciąga rękę do tych nawet, którzy przez dwa blisko lata nie chcieli, czy też nie umieli porządkować się jego legalnej władzy. Słowa Prezydenta Rzeczypospolitej otwierają przed wszystkimi Polakami drogę do lepszego jutra. Są najbardziej istotną syntezą całej dotychczasowej polityki obozu demokratycznego, obozu pojednania i spokoju wewnętrznego. Kto jeszcze dziś nie zechce wnieść się w istotny sens tych słów, ten raz na zawsze zamyka sobie drogę do Polski. (I. r.)

„Jeszcze raz daliśmy oszukać się Niemcom”

stwierdza oficjalny raport brytyjski

LONDYN (PAP). — Jak wynika z ostatniego oficjalnego raportu brytyjskiego, około 12% ludności niemieckiej w brytyjskiej strefie okupacyjnej należy do podziemnych organizacji hitlerowskich. Raport ten wyjawia, że w strefie brytyjskiej istnieje załoga organizacja państwa dyktatorskiego. Organizacja ta składa się z ośrodków kierowniczego ruchu oporu, do którego należy 8 — 12% ludności niemieckiej. 15 — 25% ludności niemieckiej stanowi opozycję w stosunku do idei demokratycznych. Reszta ludności niemieckiej — to, według ocen raportu, w większości słabi, niezadowoleni ludzie, czekający na nowego dyktatora, który „wskaze im drogę”. Ludzie ci — jak stwierdza raport — niezdolni są do zrozumienia zasad demokratycznych. Raport ten zawiera wyniki badań przeprowa-

dzonych według metod brytyjskich przed wyborami w Niemczech, co pozwoliło przewidzieć wyniki wyborów z dużą dokładnością. Obecne badania dowodzą, że ludność niemiecka jest w dalszym ciągu przesłanną ideologią nazistowską i teoriami rasowymi i że głęboko zakorzenione zasady Herrenvolku zupełnie nie zostały wypienione przez stosowanie „demokratycznych” zasad wychowania. Raport podkreśla, że w wyniku tego, iż zaraz po konferencji poczdamskiej nastąpiło w Niemczech zamykanie fabryk, zmniejszenie racji żywnościowych, rekwizycja mieszkań dla rodzin brytyjskich i wzrost trudności żywnościowych oraz kryzys węglowy — ludność niemiecka uważa te trudne warunki życia nie za cenę, jaką płać za klęskę, ale za następstwa nieudolności i złości władz okupacyjnych. Obiet-

nice dawane w czasie wojny ludności niemieckiej za pośrednictwem BBC są uważane przez Niemców za takie same kłamstwa jak obietnice Goebbelsa. Raport dodaje:

„Wydaje się rzeczą niewiarogodną, że naród niemiecki w ciągu mniej niż dwóch lat od klęski w roku 1945 mógł dojść do wniosku, iż to nie on, lecz alianci zasługują na nagane. Istnieją powody do podejrzenia, że jeszcze raz daliśmy się wymanewrować jako najdrażliwszą ze zwycięstw, w których można z powodzeniem wywołać uczucia sympatii i zawstydzenia. Istnieje wyraźne niebezpieczeństwo, że wyrażanie sympatii i reklamowanie naszej ustepliwości uczyni więcej złego niż dobrego”.

Charakterystyczne jest, że treść tego raportu podaje jedynie „News Chronicle”.

Wojska brytyjskie są główną podporą reżimu greckiego oświadcza członek Izby Gmin

LONDYN (PAP). — W korespondencji z Aten agencja Reutersa przytacza relację członka parlamentu brytyjskiego z ramienia Partii Pracy G. Thomasa, o którym donoszono przed kilku dniami, jakoby zaginał podczas pobytu na terenach, opanowanych przez powstańców greckich.

Stwierdził on, że wizyta na tych terenach była rzeczą przy-padku. Zamierzalem odwiedzić — opowiada poseł Thomas — wioski greckie na północ od Trikkala w Grecji centralnej, ażeby zbadać nastroje ludności. Po wędrowaniu głównymi szlakami poseł ze-szedł z drogi, by rozmówić się z kilku pastuchami. Wówczas zbliżył się doń żołnierz w uniformie

greckim — w brytyjskiej czapce i z karabinem brytyjskim.

„Gdy dowiedział się kim jestem — opowiada dalej poseł — udaliśmy się do pobliskiego domu, gdzie dostarczono nam osłów na dalszą drogę. Następnie spotkałem się z dowódcą naczelnym wszystkich partyzantów greckich gen. Markou. Jest to człowiek niezwykle uprzejmy i widocznie wykształcony”.

Ponieważ poseł Thomas umówił się uprzednio z brytyjską misją wojskową w Trikkala, że wróci we wtorek — wysłał powstańca z zawiadomieniem, że powrót nastąpi dopiero w czwartek. Jednakże posłaniec ten został aresztowany przez żandarmerię grecką.

Parlamentarysta brytyjski stwierdził, że na terytorium opartym przez powstańców nie zaobserwował żadnych oznak terroru. Poruszał się wszędzie swobodnie, bez eskorty powstańczej, a ludność rozmawiała z nim

bez żadnego skrepowania. Wśród powstańców spotkał urzędników bankowych, adwokatów, nauczycieli i lekarzy. Wszyscy oni podkreślili, że wobec prześladowań nie mieli innego wyjścia poza udaniem się w góry, chcieli bowiem zachować wolność.

Setki powstańców miało brytyjskie „battledressy” oraz brytyjskie i amerykańskie karabiny maszynowe. Poseł Thomas nie widział natomiast żadnych dowodów, jakoby powstańcy otrzymywali pomoc z zewnątrz. Odnosił on wrażenie — na podstawie rozmów z przedstawicielami lewicy i prawicy — że wojska brytyjskie są główną podporą obecnego reżimu greckiego.

Wreszcie poseł Thomas oświadczył, że może przekazać publiczności brytyjskiej serdeczne pozdrowienia powstańców greckich, którzy pragną od Wielkiej Brytanii jedynie dobrej woli i zrozumienia.

Schuschnig kokietuje USA a Amerykanów nie oszuka

MOSKWA (Tass) (obsł. wł.). — Podczas gdy politycy nowo-austriaccy usiłują pasować Austrię do rangi państwa „wyzwolonego” b. kanclerz Schuschnig w tymże samym celu odbywa tournée po Stanach Zjednoczonych. My jednak pamiętamy kim był pan Schuschnig — pamiętamy, że był jednym z zastraszonych Hitlera, dzięki któremu w poważnej mierze Anschluss stał się faktem. Pan Schuschnig liczy jednak, że USA zapomniły już o tym fakcie i o jego w tej sprawie roli i rozpoczął cykl odczytów, w których ma nadzieję wykazać „nie-winność” Austrii. Pierwszy odczyt z tego cyklu Schuschnig wygłosił w New Yorku. Jak oświadczył zamiarem jego nie jest rozpatrywanie sytuacji obecnej ale czasów dawniejszych. I otóż jego zdaniem rozstrzelanie antyfaszystów austriackich miało na celu zapobieżenie agresji hitlerowskiej (sic!). Austrię, która dostar-

czyła Hitlerowi półtora miliona żołnierzy, Schuschnig przedstawia jako kraj wyłącznie muzyków i poetów, wojskowych w pełnym tego słowa znaczeniu nie posiadających w ogóle nigdy.

Jest dla nas rzeczą nie ulegającą najmniejszej wątpliwości, że na pana Schuschniga i jego zabiegi chętnym okiem patrzą amerykańskie kółka reakcyjne, prawdziwych jednak Amerykanów a więc ludzi postępu b. służba hitlerowska nie oszuka. Na wiecu w New Yorku słyszał było: „klamstwo!”, „nie uda się zdjąć odpowiedzialności za przyjaźń z Hitlerem!”, „Austria musi odpowiedzialność za swój udział w napadzie i t. p., a przed gmachem, w którym odbywał się odczyt stały pi-kiety robotnicze i rozdawali ulotki stwierdzające, że rząd Schuschniga utorował drogę nazizmowi niemieckiemu do Austrii i że wybielanie go jest sprawą z góry przegraną.

Jaki będzie udział małych państw w opracowaniu traktatu dla Niemiec

LONDYN (PAP). Na posiedzeniu konferencji zastępców ministrów spraw zagranicznych poświęconym sprawom niemieckim przedstawiciele Związku Radzieckiego, Wielkiej Brytanii i Francji wypowiedzieli się za wyłonieniem komisji, której zadaniem byłoby służyć jako łącznik między Radą Ministrów Spraw Zagranicznych a mniejszymi państwami w sprawach dotyczących traktatu pokojowego z Niemcami. Delegat amerykański Murphy nie zajął stanowiska w tej sprawie. Zaznaczyła się poważna rozbieżność zdań, czy w skład komisji powinni wejść zarówno delegaci Wielkiej Czwórki jak i przedstawiciele 18 mniejszych państw. Delegat radziecki Gusew oświadczył, że przedstawiciele małych państw powinni przyjmować udział w dysku-

sji, lecz nie mogą być pełnoprawnymi członkami komisji, jeśli ona ma być organem Rady Ministrów. W toku dalszej dyskusji wyjaśniono polecenie członkostwa i udziału. Zdaniem Związku Radzieckiego organizacja komisji powinna sporządzić całkowicie w ramach Wielkiej Czwórki. Zastępcy Ministrów Spraw Zagranicznych postanowili przekazać Radzie Ministrów pismo nadesłane przez sojuszników, które odsłuchiwać wolny h. które domaga się udziału w obradach nad traktatem pokojowym dla Niemiec w charakterze eksperci. Zastępcy postanowili również skierować do Rady Ministrów Spraw Zagranicznych wniosek rządu radzieckiego domagającego się dopuszczenia do udziału w pracach nad traktatem pokojowym z Niemcami.

Proces Foerster w czerwcu

GDANSK (SAP). — Proces gaulitera Gdańska, Alberta Foerstera, przebywającego od szeregu miesięcy w więzieniu gdańskim, odbędzie się prawdopodobnie w Toruniu. Obecnie na terenie Pomorza gromadzi się materiał dowodowy. Termin zakończenia dochodzeń przewidziany jest na kwiecień b. r., wobec czego proces będzie się mógł odbyć najwcześniej przy końcu czerwca rb.

Foerster sędzić będzie Najwyższy Trybunał Narodowy w składzie 3-ich sędziów i 4-ich ławników spośród posłów do Sejmu.

W kilku wierszach

Paryz. — Były premier hiszpański tego rządu republikańskiego na emigracji Giral uda się z Paryża do Meksyku via Nowy Jork.

Praga. — Ze względu na katastroficzny brak węgla i silne mrozy zostały tu zamknięte wszystkie szkoły. Władze wydały ponadto zakaz ogrzewania kawiarni, lokali nocnych, kin, restauracji oraz sal tanecznych.

Belgrad. — Z Belgradu do Aten wyjechał pierwszy sekretarz poselstwa greckiego Tsakurs, którego odwołania zażądał rząd jugosłowiański pod zarzutem fałszerstwa dokumentów.

Waszyngton. — Komunikują tu o udzieleniu Węrom kredytu w wysokości 15 milionów dolarów na zakup amerykańskich nadwyżek towaru w Europie.

Czy Austria jest państwem wyzwolonym?

LONDYN (PAP). — Zastępcy ministrów spraw zagranicznych do spraw Austrii zakończyli dyskusję nad projektem wstępu do traktatu austriackiego. Tekst wstępu, który ma być przedłożony Radzie Ministrów Spraw Zagranicznych, zawiera niektóre zdania, co do których zastępcy ministrów nie zdali osiągnąć jednomyślności. Główne niezgodne punkty są następujące:

1. Czy należy stwierdzić, że Austria nie może uniknąć „odpowiedzialności” lub „konsekwencji” z tytułu swego udziału w wojnie.

2. Czy należy lub nie nazywać Austrii „krajem wyzwolonym”.

3. Czy wstęp powinien wymieniać jako mocarstwa sprzymierzone i stowarzyszone tylko Wielką Czwórkę, czy też należy wymienić również 18 mniejszych aliantów.

Krótką dyskusję rozwinęła się nad propozycją Stanów Zjednoczonych w sprawie włączenia do politycznego rozdziału traktatu gwarancji niepodległości i integralności terytorialnej Austrii w związku z artykułem 106 Karty Narodów Zjednoczonych, przewidującym „przejściowe zarządzenia bezpieczeństwa” oraz w razie potrzeby specjalną konsultację w sprawie wspólnej akcji członków ONZ. Delegat brytyjski lord Hood i delegat radziecki wice-minister Gusiew uważali ten artykuł za zbędny, podczas gdy delegat francuski poparł propozycję USA. Zastępcy ministrów postanowili potraktować ten projekt jako łączną propozycję USA i Francji.

9 artykułów wstępnych przedyskutowano w szybkim czasie. Przeszło połowę przyjęło jednomyślnie, podczas gdy reszta przedłożona zostanie Radzie Ministrów Spraw Zagranicznych z zastrzeżeniami wyrażonymi przez niektórych uczestników dyskusji.

Przy dyskusji nad wątpliwym punktem, czy należy użyć formuły, iż Austria nie może uniknąć „odpowiedzialności”, lub „konsekwencji” z tytułu swego udziału w wojnie wyłoniła się pewna kwestia natury językowej. Dla określenia „odpowiedzialności” w tekście angielskim użyto mianowicie dwóch odmiennych formuł:

responsibility” (t. zn. w liczbie pojedynczej) i „responsibilities” (t. zn. w liczbie mnogiej). Delegat radziecki Gusiew wyjaśnił, że w języku rosyjskim słowo „odpowiedzialność” nie jest używane w liczbie mnogiej, wobec czego proponował użycie go w liczbie pojedynczej, tłumacząc, że po rosyjsku ma to stosunkowo łagodne znaczenie. Delegat Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii nalegali na przyjęcie terminu „konsekwencje”, podczas gdy delegat francuski domagał się wprowadzenia terminu „odpowiedzialność” w liczbie mnogiej, co możliwe jest również w języku francuskim.

Co do kwestii, czy Austrię należy zakwalifikować jako „kraj wyzwolony” wice-minister Gusiew podtrzymywał swe obiekcje, stwierdzając, że „krajami wyzwolonymi” są kraje niegdyś okupowane.

Oдноśne zdanie będzie więc przedłożone Radzie ministrów spraw zagranicznych jako propozycja brytyjsko-amerykańsko-francuska. Propozycja wymienienia 18 mniejszych państw alianckich

Ponad 10 tysięcy Polaków

walczyło we francuskim Ruchu Oporu

PARYŻ (PAP). — W dniach 21 i 22 lutego odbędzie się w Paryżu Krajowy Kongres Kombatantów-obcokrajowców, b. uczestników Ruchu Oporu, z udziałem delegatów polskich.

Kongres rozpocznie się uczczeniem pamięci bohaterów Ruchu Oporu, straconych przez Niemców w 1943 r., należących do grupy Manuchiana, w skład której wchodziło 9 Polaków ze St. Kubaickim na czele. Do słynnych akcji tej grupy należy zastrzelenie generała von Schamburga komendanta Paryża oraz

szeffa rekrutacji na roboty przymusowe do Niemiec generała von Rittera.

Uczestnicy kongresu domagają się będą przyznania im tych samych praw co kombatantom francuskim oraz całego szeregu innych ułatwień, powołując się na wkład swój w walce o wolność Francji. Ponad 100 tysięcy emigrantów brało udział w kampanii w 1939 roku, z czego około 25 tysięcy zostało jeńcami wojennymi. W chwili wyzwolenia Francji ponad 40 tysięcy znajduje się w szeregach FFI.

jako mocarstw sprzymierzonych i stowarzyszonych i będzie przedstawiona w imieniu samej tylko Wielkiej Brytanii.

We wtorek zastępcy ministrów spraw zagranicznych omówią klauzulę dotyczące obywatelstwa oraz zakazu powrotu Habsburgów, a jeśli czas na to pozwoli, również raport komisji wojskowej i projekt brytyjski w sprawie mienia niemieckiego w Austrii. Delegat radziecki Gusiew zapowiedział, że również delegacja radziecka przedstawi swe poglądy w tej ostatniej sprawie.

Podkreślić należy, że związek b. kombatantów polskich jest jedną z najpotężniejszych organizacji kombatanckich, grupując ponad 10 tysięcy członków. Prezesem organizacji jest konsul w Lille, Larysz.

Jednym z zasadniczych zadań kongresu będą również sprawy organizacyjne, zmierzające do połączenia wszystkich narodowościowych organizacji kombatanckich w jeden związek w bliskiej współpracy ze zwróceniem kombatantów francuskich.

„Drobnym niedobór” - gdy 2/3 ludności głoduje

W Ameryce Łacińskiej robotnicy miesiącami nie jedzą chleba

Oświadczenie prezydenta „rady gospodarczej” trzech krajów Ameryki Łacińskiej, Rodrigo Pancha, który reprezentuje przemysłowców i wielkich rolników Argentyny, Boliwii i Peru komentuje ostro demokratyczne pismo brazylijskie „Popular”. Pismo stwierdza, że oświadczenie Pancha, na temat dobrobytu, jaki ma zapanować pod egidą „rady gospodarczej” jest po prostu skandalem w zestawieniu ze stanem faktycznym panującym obecnie w całej Ameryce południowej. „Oczywiście, — pisze „Popular” — trudno się sprzeczać z twierdzeniem „rady”, że w kra-

jach reprezentowanych przez nią nie ma głodu. Właściciele plantacji, obszarów kauczkowych i wielkiego pogłowia bydła istotnie nie odczuwają głodu. Nam jednak chodzi o przeciętnego mieszkańca Ameryki południowej. I tu trzeba stwierdzić, że gdy drobnym procentem mieszkańców Peru, Argentyny czy Boliwii opłaca się we wszystko, to większość ludności głoduje. Pracownicy wielkich przedsiębiorstw kauczkowych i robotnicy na fermach hodowlanych nie tylko nie posiadają najprymitywniejszego zapotrzebowania technicznego, które by pozwoliło im na wypiek chleba, ale nie widzą tego przysmaku miesiącami, mimo, że dowóz nie przedstawia wielkich trudności. Pracujący w argentyńskim stanie La Plata najmniej rolni zarabiają tyle, że nie starcza to na utrzymanie w najskromniejszych gra-

nicach. Oczywiście, jeżeli się zastawi to z luksusem w jaki opływają okoliczni rancherzy i przebywający w miastach obywateli, trudno stwierdzić, że w całej połaci Ameryki Łacińskiej, w której leżą Argentyna, Boliwia i Peru panuje głód. Nie podobnego! Głód panuje jedynie wśród dwóch trzecich ludności, co w języku p. Pancha oznacza jedynie... „drobnym niedobór”.

Pismo omawiając w dalszym ciągu faszystowskie organizacje argentyńskie i peruwiańskie („A. P. R. A.”) stwierdza, że związek, istniejący pomiędzy tymi stowarzyszeniami, a „radą gospodarczą” jest oczywisty. Tylko — oświadcza „Popular” — Pancha nikogo nie oszuka co do istotnych zamierzeń „rady gospodarczej”, tak skwapliwie obiecującej dobrobyt.

Reżim gen. Franco musi być obalony

inaczej zwycięstwo nie będzie trwałe

MOSKWA (Tass) (obsł. wł.). — Na wielkim wiecu zorganizowanym przez członków stowarzyszenia „hiszpańska brygada między narodowa” w jednym z największych teatrów londyńskich przemawiał przywódca frakcji komunistycznej w republikańskich Korciezach hiszpańskich Antonio Mije. Oświadczył on, że zwycięstwo odniesione w tej wojnie nie będzie trwałe dopóki w Hiszpanii znajduje się u władzy Franco. Jak kiedyś otrzymał on tę władzę dzięki pomocy faszystów nie mieckich i włoskich, tak obecnie utrzymuje się przy niej dzięki poparciu kapitalistów północno-amerykańskich i angielskich. Antonio Mije zdementował pogłoski jakoby między republikańskimi hiszpańskimi panowało skłócenie. Rząd Giralda ustąpił pod presją

międzynarodową, ale powołany na jego miejsce rząd Llopisa w dalszym ciągu realizuje ten sam program. Na wiecu przemawiali również przewodniczący narodowego związku górników brytyjskich Artur Horner i inni przedstawiciele brytyjskiego świata pracy. Krytykowali oni ostro politykę gospodarczą rządu Wielkiej Brytanii w stosunku do reżimu gen. Franco. Wyrazem tej polityki są dostawy brytyjskie dla frankistowskiej Hiszpanii o wartości wielu milionów funtów. W ten sposób nie obali się reżimu, wręcz przeciwnie podtrzyma się go. Władza Mije mówił domagał się od rządu brytyjskiego energicznych wystąpień celem wyłączenia władzy w Hiszpanii z rąk przyjaciela Hitlera i Mussoliniego.

Tajna radiostacja

ułatwiała Niemcom ucieczkę do Hiszpanii

PARYŻ (PAP). — Oficerowie wywiadu francuskiego przesłuchali 12-tu jeńców niemieckich, po natrafieniu na ślad tajnej radiostacji nadawczej, która służyła do kontaktów z Hiszpanią i obsługiwała rozgłoszoną organizację ułatwiającą jeńcom niemieckim ucieczkę do Hiszpanii. Jak komunikują władze wojsko-

we, stacja została wykryta w baraku, w którym mieściło się ok. 50 jeńców w Perigueux, położonym na wschód od Bordeaux. — Ścieżkę obejmowała wszystkie obozy jeńców w południowej Francji. Znalaziono również listę osób pomagających w ucieczce jeńcom niemieckim z południowej Francji do Szwajcarii.

Przegląd prasowy

Więzień obozu hitlerowskiego pracy nie otrzymuje

„Demokratyzacja” Niemiec

„Dziennik „New York Times” podaje korespondencję swego wysłannika, który przeprowadził w Niemczech szereg rozmów z jeńcami zwolnionymi ostatnio przez Wielką Brytanię. Niemcy ci nie kryli pogardy dla panujących obecnie w Niemczech stosunków. Właściwe oblicze „demokratyzacji” i „zdenacyfikowania” Niemiec jest znane najlepiej, tym którzy na rzeczywistość niemiecką patrzają trzeźwym okiem synów tego kraju. I zadziwiający jest fakt, że zarówno nacjonalistę niemieckiego jak i niechętni demokracji rzeczywistość tę, która dla pierwszych jest nadzieją na jutro, dla drugich widmem powrotu faszystów, widzą z całą dokładnością, podczas gdy poblazliwi okupanci z obecnego stanu rzeczy w Niemczech sprawy sobie nie zdają lub zdają sobie — nie pragną.

Korespondent oświadczył, że w rozmowie z jednym z b. jeńców poruszył sprawę pracy w Niemczech. Oto jaką otrzymał odpowiedź: „Najlepszą kwalifikacją dla otrzymania pracy w Niemczech, a w szczególności pracy do brzo płatnej, jest oświadczenie o tym, że był hitlerowcem”. Nie są to fakty odosobnione. O rozmowie z pewnym robotnikiem, który poszukiwał w obozie czasie zajęcia korespondent „New York Times” pisze: „Robotnik ten, starając się o pracę w pewnej instytucji przedstawił zaświadczenie, iż był więźniem obozu hitlerowskiego. Spotkał się z odmową. Następnym razem fakt ten przeznosił ukryć. Prace otrzymał. Oto jeden z licznych dowodów, w jakim stopniu społeczeństwo niemieckie powzięło przekonanie o konieczności i celowości prac nad denacyfikacją Niemiec”.

Kronika krajowa

Warszawa (PAP). — W Sopocie odbył się zjazd delegatów Stronnictwa Ludowego z terenu woj. gdańskiego. W obradach wzięło udział ponad 2000 chłopów. Przybyli również przedstawiciele władz państwowych, Związków Samopomocy Chłopskiej oraz przedstawiciele Stronnictwa politycznych Bloku Demokratycznego. Jak wynika ze sprawozdań złożonych na zjeździe, Stronnictwo Ludowe na terenie woj. gdańskiego rozwija ożywioną działalność i powiększa stale liczbę swych członków. W ciągu ostatniego półrocza liczba członków SL na tym terenie wzrosła 3 krotnie, co w pierwszym rzędzie tłumaczy się głęboką niechęcią i rozczarowaniem chłopów na Pomorzu do polityki PSL. Ostatnio chłop masowo opuszcza szeregi PSL i wstępuje do Stronnictwa Ludowego. W uchwałach zjazdu podkreślono konieczność wzmożenia jeszcze i utrwalenia sojuszu robotniczo-chłopskiego, dla potęgi gospodarczej państwa na Ziemiach Odzyskanych.

*

— Ministerstwo Zdrowia poza otrzymanymi w ramach dostaw UNRRA lekami, zakupiło zagranicą mianowicie na Węgrzech, w Anglii, Ameryce, Szwecji i Szwajcarii większą ilość leków i preparatów leczniczych, które w najbliższym czasie nadejdą do Polski. W Polsce przewidziana jest produkcja penicyliny, którą rozpoczął Państwowy Zakład Higieny w Krakowie.

*

— Dyrektor Departamentu Ustawodawczego w Ministerstwie Sprawiedliwości, Seweryn, Szeć udaje się jutro do Londynu w związku z pracami przygotowawczymi nad projektem prawa morskiego.

*

— Byli więźniowie polityczni otrzymali ostatnio nowy dom wypoczynkowy w miejscowości Bazak na terenie woj. gdańskiego. Ten dom wypoczynkowy urządzony został w przekazanej ostatnio Zrządowi b. Więźniów Politi, willi b. gauleitera niemieckiego Försiera.

Kontredans okupacyjny

b. premiera Holandii

BRUKSELA (PAP). — W Amsterdamie przesłuchany został przez prokuratora prowadzącego śledztwo w sprawie b. premiera Holandii za czasów okupacji — D. J. De Geera, dr Selco van Kleffens, b. minister spraw zagranicznych rządu emigracyjnego. W sprawie tej przesłuchano przeszło 60 świadków. W listopadzie przeszli przesłuchani zostali wszyscy byli członkowie rządu de Geera w Londynie, z wyjątkiem van Kleffensa, który przebywał w Stanach Zjedn. jako przedstawiciel w Radzie Bezpieczeństwa. — Śledztwo zostało zakończone.

Po wkroczeniu Niemców do Holandii De Geer, który liczy 75 lat, udał się do Londynu, gdzie utworzył rząd. We wrześniu 1940 roku De Geer zrezygnował ze swego stanowiska, które zajął profesor

Gerbrandy i w lutym 1941 r. powrócił do Holandii, gdzie podobno zbytnio szedł Niemcom na rękę.

Wykonanie wyroku

na Niemcach sudeckich

Praga (PAP). — W sobotę wykonano na dziedzińcu wczelonia Świętego Pankraczego w Pradze wyrok śmierci na byłych posłach i senatorach partii sudecko-niemieckiej, którzy brali udział w rozbiłku Czechosłowacji w 1939 roku. Wśród straconych znajdował się były poseł Kundt, który w czasie okupacji niemieckiej w Polsce był kierownikiem administracji cywilnej w powiecie tarnowskim i brutalnie prześladował ludność polską.

Michał Kaczorowski

Życiorys

Ur. w 1897 r. w Częstochowie. Szkoła średnia w Warszawie, studia wyższe w Moskwie. W 1918 r. wstępuje do W. P., szereg odznaczeń za udział w powstaniach śląskich. Kończy wydział prawny U. W., wstępuje do PPS. W 1930 r. objął referat budownictwa mieszkaniowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. W 1931 r. — kierownik referatu budowlano-mieszkaniowego w Biurze Ekonomicznym Prezesa Rady Ministrów. Od 1935 r. prowadził Wydział Ekonomiczny w Ministerstwie Skarbu. Członek zarzą-

du polskiego towarzystwa reformy mieszkaniowej oraz towarzystwa osiedli robotniczych. Obroba Warszawy 1939 r., komisarz Ministerstwa Skarbu, okupacja — prace tajnego nauczania, prowadził biuro planowania regionalnego oraz zorganizował biuro studiów nad planowaniem krajowym i przestrzennym. Październik 1944 r. Lublin — Biuro Planowania i Odbudowy przy Prezydium Rady Ministrów. Od kwietnia 1946 r. do dzisiaj Minister Odbudowy.

Europą rządził szaleńiec

Psychiatra amerykański bada sylwetkę duchową Adolfa Hitlera

Tym pacjentem z za grobu, pacjentem badanym po śmierci, jest sam Adolf Hitler. Zajmuje się nim dr Kelley, który funkcję nową jako naczelny psychiatra przy trybunale norymberskim. Wychodząc z założenia, że wyznania w gabinecie lekarskim są szersze od zeznań na sali sądowej, dr Kelley poddał badaniom bohaterów procesu norymberskiego. Na podstawie zebranych w ten sposób materiałów bada obecnie sylwetkę duchową swego pacjenta, Adolfa Hitlera, już po jego śmierci. Warto zobaczyć, jak pracuje amerykański psychiatra i warto poznać jego niewątpliwie oryginalną metodę na ukową.

W jednej z rozmów z Goeringiem dr Kelley pyta go, dlaczego nie starał się uniknąć oddawania przewidzianego zakończenia wypadków. W ten sposób rozmowa schodzi na temat śmierci Hitlera. Dr Kelley pisze:

— „Goering nieco bardziej zrównoważony od czasu, gdy przełamane w nim żądze morfiny, patrzył w sufit niezwykle z innymi oczyma i mruczał: „Ach Hitler. Ten miał swoje własne wyobrażenia o śmierci. On był chory”. Chory dlabego? „Czy przypomina pan sobie wypadek Mussoliniego? Otrzymałmy komplet zdjęć dotyczących okoliczności jego śmierci, jak leżał ze swą kochanką w rymsztoku i jak później powieszony został głową w dół. Hitler dostał ataku szalu. Wyrwał nam fotografię, biegł po pokoju tam i na powrót i krzychał: „Coś podobnego nie spotka mnie nigdy w życiu”. Później powracał często w rozmowie do tego tematu”.

Na pytanie dr Kelley, dlaczego Hitler nie zapewnił sobie bardziej bohaterskiego końca przez jakiś gest imponujący jakim np. mogła być śmierć na placu boju, w walce przeciwko armii radzieckiej, Goering wyjaśnia: „Mówiliśmy o tym również.

Ale Hitler myślał, że może nie padnie, a tylko będzie ranny i wtedy spotka go ten sam los, co Mussoliniego”.

Goering stwierdził, wobec dr Kelley, że chciał powstrzymać Hitlera od napadu na Polskę, aby nie prowokować szczęścia, które im dotychczas sprzyjało. „Hitler miał uczucie, że to jest jego obowiązek.

Cały czas obawiał się rychłej śmierci. Wyobrażał sobie przy tym, że jest zbawicielem Niemiec i musi doprowadzić do końca stojące przed nim zadania, za nim przeskodzi mu w tym choroba żołądka. Od 1925 r. cierpiał na bóle żołądka i zaburzenia organów trawiennych. Wady orga-

nicznej nie udało się stwierdzić, a mimo to Hitler coraz bardziej przyzwyczajał się do urojenia, że cierpi na raka żołądka i począł liczyć swoje dni. Na podłożu hipochondrii uprawiał wyseig ze śmiercią. Lekarze przypuszczali oddawna, że cierpi on na neurozę gastryczną, t. zn. na konflikt duchowy, który uzewnętrznia się w zaburzeniach organów trawiennych. Hitler starłby na prosek każdego, kto by mu zaproponował zbadanie jego stanu nerwowego. Ani razu nie pozwolił lekarzom na prześwietlenie żołądka, ani na zbadanie treści żołądkowej”.

Jest zjawiskiem zwykłym, że neurotyczne ataki lękowe połączone są z postawą agresywną, wyrażającą się w samopoczuciu wzmożonym do granic obłędu. Na ten temat opowiada Ribbentrop: „Byłem zaskoczony gdy Anglicy ustąpili w Monachium. Po konferencji Monachijskiej Hitler powiedział do mnie: „W ten sposób zostały dowiedzione moje zdolności, jako dyplomaty w międzynarodowej skali oraz słuszność moich postanowień”.

W ten sam sposób zareagował Hitler na fantastyczne i niespodziewane powodzenie ataku na Francję. Dr Kelley słyszał o tym od Keitla: „Hitler postanowił uderzyć na Francję przez Ardeny późną jesienią roku 1939. Ja uważałem za mądrzejsze zaatakować Francję na południe od Linii Maginota. Hitler zgodził się wreszcie na przesunięcie ofensywy do nadchodzącej wiosny. Ale obstawał przy Ardenach. Gdy atak przez Ardeny udał się tak znakomicie, pycha Hitlera nie miała granic. Tak jak z Monachium wrócił z przekonaniem, że jest największym dyplomatą to teraz oświadczył w lesie Compiègne: „Jestem największym wodzem wszystkich czasów”. Zebrany generałom oświadczył: „Ze strategii rozumiem więcej, niż ktokolwiek inny w tym pokoju. Od tej chwili sam będę przygotowywał wszystkie plany”.

O połączeniu neurotycznego strachu i megalomańskiej agresywności świadczy następujące opowiadanie Goeringa, który w 1941 r. planował uderzenie na Gibraltar z Hiszpanii:

Tylko dla palaczy!

Jakie papierosy będziemy palili w najbliższej przyszłości?

Przed kilku dniami weszło w życie rozporządzenie M. n. Skarbu ustalające ceny na polskie wyroby tytoniowe. Przyznać trzeba, że cennik jest dość bogaty obejmuje bowiem aż 7 gatunków papierosów bezustnikowych i 6 ustnikowych.

Najdroższe nasze papierosy bezustnikowe — to „Wawel”. Cena za sztukę — 10 zł. Produkowane są one wyłącznie z najwyższych gatunków tytoniów rosyjskich, macedońskich, bułgarskich i jugosłowiańskich. Papierosy te mają charakter reprezentacyjny.

Następny gatunek to „Zefir” (cena 7,5 zł. za sztukę). Jest to również papieros wytworony w luksusowych pudełkach po 10 sztuk. Zawiera on w 70% surowce jugosłowiańskie. Papierosy te produkuje fabryka wrocławska, która jest swojego rodzaju cudem techniki. Niemcy zburzyli fabrykę, a dzięki wysiłkom polskiego robotnika i inżyniera, należy ona dziś do najlepszych fabryk, nie tylko w Europie, ale i na całym świecie. Zdolność produkcyjna fabryki wrocławskiej wynosi 3 miliony papierosów dziennie. W tej chwili produkuje się już ponad 2 miliony papierosów. Papierosy „Zefir” będą wypuszczone na rynek już pod koniec lutego i będą do nabycia wszędzie bez żadnych ograniczeń.

Wreszcie tak dobrze nam już znane „Hel” (5 zł. sztuka). Produkuje je Kraków i Poznań, przeważnie z surowców zagranicznych, rosyjskich, jugosłowiań-

skich i bułgarskich.

Czarna plama, badająca jedyną na horyzont naszego Monopolu Tytoniowego były papierosy „Bałtyk”. Gatunek ich mocno szwankował, można je było dostać w każdej budce ulicznej — a nigdy w sklepie Monopolu Tytoniowego.

Jeszcze w marcu papierosy te dostałyśmy na kartki. Następnie produkcja ich przekroczyła 200 000 000 miesięcznie i „Bałtyki” będzie można dostać wszędzie po normalnej cenie — 3 zł. za sztukę.

„Triumf”. Produkcja ich będzie tak duża jak „Bałtyków” — surowiec mieszą krajowy i zagraniczny.

Papierosy „Mazur” po 3 złote, choć produkcja ich będzie dosyć znaczna, jednak w większej części przeznaczona ona będzie na potrzeby wojska.

Na czele papierosów usłukowych znajdują się papierosy „Belweder” (cena 8 zł. za sztukę). Mają one charakter reprezentacyjny tak, jak „Wawel”.

Wytworzonym papierosem usłukowym typu rosyjskiego będzie papieros „Syrena” w cenie 5 zł. za sztukę.

Monopol już produkuje i gromadzi zapasy papierosa „Snieżka” (również 5 zł. za sztukę), aby pod koniec miesiąca rzucić je na rynek. Będzie to, jak brzmi obietnica, doskonały papieros, zestawiony przeważnie z surowców zagranicznych. Papierosy te produkuje w Radomiu i Łodzi.

„Również na tydzień przed rozpoczęciem mojego ataku na Gibraltar czterema dywizjami sił powietrznych, Hitler kazał mi przybyć do Berchtesgaden. Oznajmił mi, że postanowił zaatakować Rosję. Byłem przerażony. Czulem, że to jest samobójstwo i obstawałem przy tym, żeśmy najpierw pobili Anglię. Hitler wściekł się i powiedział, że zaatakuję Rosję i to natychmiast, ponieważ gdyby mu się cokolwiek przytrafiło, nie byłoby nikogo, kto byłby w stanie kierować ofensywą.

Jak neurotyk wyżywa się w swojej chorobie dla styrnizowania otoczenia świadczy następująca scena, o której dr Kelley słyszał od Ribbentropa. Ribbentrop: „W 1941 roku miałem konferencję z Hitlerem. Powstała między nami z powodu drobnostki, z powodu nowego orderu różnica zdań. Posiadaliśmy odznaczenie dla cudzoziemców. Hitler chciał ustanowić nowy order, który zapełniałby order „Czarnego Orła” do roli drugorzędnej odznaczenia. Sprawa

była niewielkiej wagi, ale sprzeciwiliśmy się o to i wreszcie straciłem panowanie tak dalece, że poprosiłem o dymisję, jeśli moje poglądy nie odpowiadają. Hitler spojrzał na mnie tępych oczyma, podniósł się i spacerował długo bez słowa po pokoju, wreszcie usiadł wyczerpany na krześle i mruczał, że doprowadzę go do śmierci. Wreszcie kazał mi odejść, ponieważ za chwilę dostanie ataku. Już czuje szum w uszach i za chwilę umrze. Ja będę odpowiedzialny za jego śmierć i gdy w ten sposób zamorduję Führera będę miał na sumieniu przyszłość narodu niemieckiego.

Twarz Hitlera pobladła, żyły nabrzmiały mu na czole. Myślałem, że rzeczywiście umrze. Chwyciłem go za rękę i przysiągłem, że nigdy więcej tak nie postąpię, że wiernie stać będę u jego boku we wszystkim, co czyni i planuje. Wówczas Hitler szybko przyszedł do przytomności. Podziękował mi i rozstaliśmy się niemal przyjaźnie.

Nie trzeba być lekarzem, aby się zorientować, że scena ta jest opisem ataku histerycznego.

O tym, że Hitler był cierpiącym i słabym świadczy również odpowiedź Goeringa na pytanie dr Kelley, jak reagował Fuehrer na zniszczenia, spowodowane nalotami angielsko-amerykańskimi: Goering: „Do tego nie przykładaj najmniejszej wagi i gdy jego pociąg specjalny miał zniszczone miasta niemieckie zapuszczaj firanki wazonu salowego aby nie nie widzieć”.

Jest rzeczą naturalną, że na człowieka tego rodzaju zamach 20 czerwca, który pozostawił go przy życiu, musiał sprawić ogromne wrażenie. Lekarz przybyłszy Hitlera dr Karl Brandt opowiadał o tym dr. Kelley „Po cudownym ocaleniu rozwinęła się się w Hitlerze niewzruszona wiara w interwencję Opatrzności, która mimo choroby raka utrzymała go przy życiu i powoli mu jego plany doprowadzić do końca”.

Gdy nadeszła wiadomość o śmierci prezydenta Roosevelta Hitler powiedział do dr Brandta: „Wszystko idzie tak, jak przewidywałem. Opatrzność zabiła Roosevelta, aby dać dowody, że znajduję się na właściwej drodze”.

Z tego rodzaju fragmentów układu dr Kelley obraz sylwetki duchowej Adolfa Hitlera. Bada stan nerwowy pacjenta, który już dawno nie żyje i ogłasza wyniki w czasopiśmie „Colliers”. Pacjenta w ten sposób uleczyć już się nie da, ale tego rodzaju prace naukowe stanowią przyczynek do charakterystyki działalności dyktatorów faszystowskich. H.

WITOLD ZECHENTER

AVAXARA

— Środek na porost włosów! — detektyw nie wierzył własnym uszom.

— Tak...

Robert-Robert przymrużył oczy... Trzeba cicho i cierpliwie czekać, a wszystko się wyjaśni...

— Opowiem panu wszystko — rzekł Riderot starszy, — Było to tak... Mój brat i ja zrobiliśmy duże, bardzo nawet duże pieniądze na kosmetykach. Pan wie, że to zawsze idzie... Postanowiliśmy specjalizować się w jednym kierunku. Brat mój wynalazł naprawdę cudowny preparat na porost włosów. Nazwaliśmy go „Avaxara”... Dlaczego właśnie tak? Bo to ładnie brzmi... Reklama jest dźwignią handlu i przemysłu, więc musi być też dźwignią „Avaxary”. To też postanowiliśmy zareklamować nasz preparat w sposób oryginalny i wprowadzić go na rynek świata z taką wrzawą, by wszedł nań od razu bijąc niezliczone konkurencje, utrzymał się na nim i dał nam dochody... Na ten cel przeznaczaliśmy nawet znaczne sumy. Cóż... brakło nam jednej rzeczy, a mianowicie — pomysłu. Pomysłu na nadzwyczajną reklamę naszego nowego środka... Co robić... Po długich namysłach uciekliśmy się do samej reklamy... Daliśmy ogłoszenie w kilku dziennikach paryskich...

Pan Very wyjął portfel i z jego przegródki wyciągnął gazetę i położył go przed detektywem.

77)

— Oto nasze ogłoszenie — rzekł pan Riderot starszy.

Detektyw przeczytał:
**GOTOWI JESTEŚMY
ZA PŁACIĆ
DUŻĄ SUMĘ
temu, kto poda nam plan
SENSACYJNEGO
ZAREKLAMOWANIA
doskonałego środka na porost
włosów.**

Paryż, 11. rue du Havre.

— Przeczytałem to ogłoszenie — rzekł pan Very — pewnego wieczora, gdy wskutek rozmaitych spraw stałem na granicy nędzy i rozpacz... i gorzej jeszcze... Przeczytałem słowa „duża suma” i przyjechałem tu, do panów Riderot...

— Mniejsza z tym — podjął pan Riderot starszy — jakie umówiliśmy warunki. Dość na tym, że na drugi dzień po swojej u nas wizycie, pan Very przyszedł z nadzwyczajnym pomysłem: reklamą, jakiej jeszcze nie było... Jak ten pomysł opiewał... Są w mieście ludzie znanj i popularni. Ludzie ci są lysi.

— Aaaa! — detektyw zrozumiał.

I przypomniał sobie równocześnie, że doszedł już przecież do tego przekonania w tej strasznej chwili swojego załamania się w dniu wczorajszym: jedyną wspólną cechą tych wszystkich porwanych tajemniczych ofiar była łysina! Tylko że wtedy nie wziął tego na serio! Uważał to za straszliwy żart, za własne, z siebie samego kpiny!

A jednak to była właśnie łysina!...

— Rozumie pan, co? — spytał dyrektor de Vadatte.

— Pan Very — ciągnął dalej Riderot starszy — poddał projekt: porwiemy w sposób tajemniczy kilka takich jednostek popularnych a łysych. Porwiemy je jak bandyci... Uspijmy, by nie nie wiedzieli, posmarujemy ich czegidone łysiny naszą „Avaxarą”. Potem wszystkich porwanych odstawimy w zdrowiu do ich mieszkań. I gdy całe miasto będzie podekscytowane, gdy policja będzie gorączkowo śledzić, gdy wszyscy będą mówili o tajemniczych porwaniach — ogłosimy w pismach paryskich: „Jutro dowiecie się prawdy! Jutro dowiecie się, dlaczego...” — i na drugi dzień damy ogłoszenie, którego przygotowany tekst widzi pan tutaj...

Podsunął pod oczy detektywa skrawek papieru, starannie wypełniony tuszem, w ramach...

Detektyw czytał:

Jedyny, wspaniały, gigantyczny środek na porost włosów

AVAXARA

Po jednorazowym natarciu łysiny wyrasta młode, piękne, bujne, gęste owłosienie o cudownym zapachu i z denerwującym polyskiem w przeciągu miesiąca od dnia zabiegu.

NIE WIERZycie!

Idźcie więc i poinformujcie się

U PIĘCIU PORWANYCH

Detektyw siedział oniemiały, wręcz oglupiały...

Oto rozwiązanie!

Dla reklamy!

„Avaxara” — środek na porost włosów!

c. d. n.

Kronika miejsca

Akademia w 29 rocznicę powstania Czerwonej Armii

Staraniem Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w Częstochowie w dniu 23 lutego 1947 r. to jest w niedzielę, o godz. 11-ej w południe w Dużej Sali Teatrów Miejskich zostanie urządzona Akademia z okazji 29 rocznicy powstania Czerwonej Armii, na którą Zarząd uprzejmie zaprasza członków organizacji politycznych, społecznych, młodzieżowych, Samopomocy Chłopskiej, robotników i pracowników wszystkich zakładów pracy oraz członków i sympatyków Towarzystwa. W programie — referaty o kolicznościach oraz koncert Orkiestry Wojskowej i Orkiestry Mandolinistów fabryki „Częstochowianka”.

Uwaga, kupcy

W ramach akcji nawiązania bliższego kontaktu pomiędzy wojskiem a społeczeństwem — w czwartek, dnia 20 lutego b. r. o godz. 19-ej w lokalu Stowarzyszenia Kupców Polskich (II Aleja 33) przedstawiciel Wojska wygłosi prelekcję dla kupiectwa na aktualne tematy.

W związku z powyższym Zarząd Stowarzyszenia prosi swych członków o punktualne i niezawodne przybycie.

Z prac Komisji Popularyzacji Prawa

Dnia 21 b. m. o godz. 19 w sali Nr 3 Sądu Okręgowego w Częstochowie w ramach prac Komisji Popularyzacji Prawa adwokat Michał Wojak wygłosi odczyt z zakresu prawa rzeczowego. Odczyt obejmować będzie krótki zarys ewolucji pojęć własności w toku dziejów oraz omówienie zasadniczych instytucji nowego prawa rzeczowego ze szczególnym uwzględnieniem kwestii związanych z prawem własności.

Uwaga Z. M. D-owey

Dnia 23 lutego 1947 r. t. j. w niedzielę o godzinie 17-tej odbędzie się zebranie członków Związku Młodzieży Demokratycznej, w lokalu własnym przy ulicy Aleja N. M. P. nr 55, na które zapraszamy członków kandydatów na członków i sympatyków.

Nowy semestr w Szkole Powszechnej dla Dorosłych

Wieczorowa Szkoła Powszechna dla Dorosłych o ustroju semestralnym, mieszcząca się w gmachu szkolnym przy ulicy Waszyngtona 62, podaje do wiadomości zainteresowanych że 20 b. m. rozpoczyna nowy semestr od kl. I do VII włącznie. Nauka odbywa się w godzinach od 17-20. Zapisy przyjmują kancelaria szkoły codziennie, z wyjątkiem soboty i niedzieli w godzinach od 17-18.30 tylko do dnia 28 bm.

Diżury aptek

W tygodniu od dn 17 do 23 lutego diżurują następujące apteki: Sukc. Z Monikowskiego — Isza Aleja nr 14. J. Zagórskiego — Al. Wolności nr 68, K. Lemkiego — Raków, ul. Towiańskiego 7 tylko od godz 8 — 19-ej.

Ciepłe powietrze zbliża się

Wielki niż barometryczny, który wczoraj PIM symalizował, zbliża się w dalszym ciągu do granic Polski.

Niż ten, a właściwie szereg niżów, znajduje się jeszcze w rejonie Oceanu Atlantycznego. Nawet gdyby niż ominął Polskę od strony południowej, co

jest bardzo możliwe, wpłynie on jednak na znaczne podniesienie temperatury w naszym kraju, a zwłaszcza w jego części południowej.

Jeśli niż nie zmieni kierunku, znaczącej się ocieplenia u nas należy spodziewać za dwa trzy dni.

Apel Komitetu Rodzicielskiego

Publ. Szkoły Doksztalającej Zawodowej Nr. 2 w Częstochowie

Ostatnia zawierucha wojenna poczyniła tak olbrzymie szkody w każdej dziedzinie, że dokładne ich zestawienie jest obecnie niemal niemożliwe. Fundusz państwowy nie jest w stanie obciążyć nawet kosztów odbudowy, nie mówiąc już o tym, że cały szereg gałęzi życia gospodarczego trzeba nie tylko odbudować lecz i rozbudować, dostosowując do potrzeb nowego ustroju, nowych granic i praw. Dlatego też rozwijanie całego szeregu zagadnień spada na barki społeczeństwa, które musi dzielić z Państwem wielki acz chlubny trud odbudowy.

Na baraki Kom. Rodzicielskiego Publ. Szkoły Dokszt. Zawod. Nr 2 (dawniej Żeńskie) spadł olbrzymi ciężar w postaci remontu przydzielonego Szkole budynku przy ul. Sobieskiego 11/13. Otrzymał go po okupacji w stanie, który należy nazwać już nie zniszczeniem lecz zburzeniem. Reszty dokonali szabrownicy: wyrwano wszystkie dosłownie podłogi, wykradziono szereg okien i drzwi, zniszczono wszelkie instalacje. Koszt remontu przewyższył już wszystkie możliwości Komitetu i wyczerpał źródła pomocy oficjalnej.

Dlatego też apelujemy do wszystkich ludzi dobrej woli, którym leży na sercu dobro młodzieży, by pomogli stworzyć jej odpowiednie warunki pracy i nauki. W pierwszym rzędzie apelujemy do tych, których życzyły się stanowisko do sprawy oświaty młodzieży rekrutującej się wyłącznie ze sfer robotniczych i małorolnych włościan, do sprawy oświaty rzemieślniczej — jest nam dobrze znane. Prosimy o złożenie ofiar i wciągnięcie do ognia łańcucha dalszych osób i instytucji.

Niech z ognia tych powstań wielki czyn społeczny, który, dając polityczną rzeszę młodej lokalnej szkolnicy, podniesie oświatę i kulturę szerokiego rzesz społeczeństwa.

Nazwiska ofiarodawców zostaną wpisane do Księgi Pamiątkowej Szkoły.

Z gorącym podziękowaniem potwierdzamy odbiór nast. kwot:

Prezes P. Dębski — 1 500 zł.; Smoliński Mirosław — 500 zł.; Szwarc Regina — 500 zł.; Cech Piekarzy — 5 000 zł.; Cech Krawców zebrane przy egzaminach — zł. 7 560; Ludka Stachowa — zł. 1.000; oraz zebrane wśród

krawczyń — zł. 20.0000 razem 21 000 zł.; Feliks Raszewski — zebrane na listę ofiar — zł. 3 670; Kurs eksterminacji przy n/Szkole — zł. 2.000; Maria Beloff-Dużyńska — zł. 100; F-ma Witkowski — pokost i farba, F-ma Zykwiński — pędzel do malowania.

Do dalszych ofiar wzywamy:

Cech Fryzjerów — na czele z ob. ob. Luckiem, Skurczyńskim, Harciarem, Segetem: Cech Fotografów — z ob. ob. C. Chek m. Zgóreckim, Ciesielską i Wieczorkiem. Cech Cukierników — z ob. Czyżem, Gospodarkiem i Białym. Nadto wzywamy z Cechu Krawców i Zawodów Pokrewnych: ob. ob. Radcę Izby Przem. P. Poliszewskiego, Muchę, Popkę Stanisława, Kola Wł. Prezesa Instytutu Rzem. E. Buriana i ob. Wł. Bułskiego.

Komitet Rodzicielski

Publ. Szkoły Dokszt. Zawod. Nr 2 w Częstochowie

Ofiary prosimy składać: na konto K. K. O. 290. za pośrednictwem Pow. Związku Cechów lub do Kancelarii Szkoły.

Łańcuch ofiar na bibliotekę PPR

Dzielnica Śródmieście

Rozpoczynając łańcuch ofiar na bibliotekę Dzielnicy Śródmiejskiej PPR ob. Goldberg Józef składa zł. 5.00 w Banku Gosp. Spółdzielczego, II Aleja 28, konto 353 i powołuje do złożenia odpowiedniej kwoty ob. ob. Kl. Mał. Dawida, Spółdzielnię Fryzjerów, Enzla Moszka, Forberga, Jakubowicza, Goldberga Abrama, Szejnwałda Leona.

Włodarczyk Franciszek składa zł. 500 i powołuje do złożenia odpowiedniej kwoty ob. ob. Zentarskiego Zbigniewa-Mieczysława, Gagasa Stanisława, Tomzika Mariana, Agnę, Leopolda Słomskiego Stanisława dyr. Zakł. Chem. Aniołów Gołębia Mieczysława dyr. fabr. Papieru. Janika Mariana dyr. f-k. Kapeluszy, Orwicz Stanisława dyr. f-k. Kapeluszy, Haczka Adama przew. R. Zakł. Zapal., Goerskiego Mieczysława — dyr. f-k. Horowicz, Zajdę Karola przew. M. R. Narodow., Wolańskiego Tadeusza Starostę Grodzkiego Różańskiego Edmunda Wice Starostę Powiatowego, Sośniaka Tadeusza prezesa Zw. Partyzantów, Augustyniaka Stefana kier. sklepu Nr 1 Sp. „Rolnik”, Skórę Stanisława prezesa R. Zakł. Zarz. Miejskiego, Marawicza Salomona dyr. f-k. Guzików. Ludka Adama inżyniera, Lewickiego Stanisława doktora, Kraka Stefana Komendanta ORMO, Bekusa Edwarda, Popczyka Tadeusza fabrykanta, Rutkowskiego Józefa dyr. f-k. Omega, Tkacza Juliana fabrykanta, Nowickiego Jana Kom. M. M. O.

Ofiary należy wpłacać do Banku Gosp. Spółdzielczego, II Aleja 28, Konto 353.

Z ostatnich wydawnictw

Edward Weitsch: „Technika pracy umysłowej”. Przewodnik w samokształceniu i oświeceniu. Warszawa 1947 r. Spółdzielnia „Światowid”, str. 64, zł. 70.

Książka wychodzi już w trzecim wydaniu. Dwa przedwojenne szybko się rozszedły, gdyż książeczka zainteresowała szerokie kręgi czytelników. Autor w sposób jasny i przystępny omawia wartości i drogi kształcenia, technikę samokształcenia, technikę korzystania z oświaty a całość urozmaica szeregiem prostych przykładów. Ten przewodnik w samokształceniu i oświeceniu służyć może nauczycielom i uczniom, a jest niezbędny dla pracownika umysłowego i działacza społecznego. Świetlice, uniwersytety powszechne i ludowe powinny również nabyć książkę Weitscha do swych bibliotek.

„Technika pracy umysłowej” Weitscha jest już drugą pozycją „Biblioteki Zasad Pracy Umysłowej”, wydawanej przez Spółdzielnię „Światowid” — pozycją nie mniej potrzebną, jak J. Skarżyńskiej: „Jak czytać książki i gazety”.

Nowy numer „Odrodzenia”

Nowy (7) numer „Odrodzenia” otwiera słowo wstępne Stanisława Pięgonia do mającej się ukazać książki utalentowanego pisarza chłopskiego, Józefa Pogana.

Dział poezji zawiera nowe „wiersze z podróży” Mieczysława Jastruna. Dużo uwagi poświęcono też malarstwu. Czesław Miłosz omawia współczesne malarstwo amerykańskie, jego nowe kierunki i osiągnięcia. Całą kolonnę przeznaczono na reprodukcję najwybitniejszych dzieł wystawionych obecnie na Ogólnopolskim Salonie Zimowym w Krakowie.

Stanisław Łempiecki wspomina niedawno zmarłego znakomitego znawcę filologii klasycznej, prof. Przygodzkiego.

Zwraca też uwagę artykuł Franciszka Gła — z cyklu reportaży z Ziemi odzyskanych z frontu odbudowującego się przemysłu — a także wspomnienia wojenne z zachodu J. Meysztowicza.

Krytykę literacką reprezentują: omówienia poezji Miłosza, Janiny Pregerówny i „Nagrobku” S. Otwinowskiego. Krystyny Kulickowej.

W dziale sprawozdań i informacji czytamy korespondencję z Ameryki J. M. Nowaka, specjalnego wysłannika „Odrodzenia”, „Szkoła krytyków”, „Życie muzyczne Krakowa”, intrygująca korespondencja ankietowa „Od odcienia” oraz noty polemiczne wypełniające ten dział.

W dziale beletrystyki numer przynosi pływ odcinek interesującej powieści J. Andrzejewskiego, „Zaraz po wojnie”.

Reprodukcje płyty współczesnej „Kronika ilustrowana” i teatralna wzbogacają ten numer.

Refleksje zimowe

Już w październiku pojawiły się wczesne mrozy i śnieg. Na Wszystkich Świętych drzewa były gołe, pozbawione swych pożywków, złączonych jesienią liści. Później znów mrozy i wzmanki prasy, sygnalizujące nadchodzącą surową zimę. Zwiastunami tego miały być foki, które pojawiały się u naszych wybrzeży, uciekając w docięcie z regionów podbiegunowych. Lecz dopiero w styczniu w całej pełni rozszalała się władza mrozu a później i śniegu. Falę za falą zimna śniegu pólnocny jakby wszystko ciepło ulotniło się z naszej półkuli. Bałtyk pod lodem, cała Europa marznąła, śnieżycę, przerwę w komunikacji, brak węgla. Piecy Europy Golfstream uległ atakowi mrozu, następuje inwazja ostrej i burzliwej zimy do Anglii, wywołując tam prawdziwą rewolucję w komunikacji przemysłowej i życiu społecznym.

Na progu ery atomowej ludzkość jest nadal bezsilna wobec przejawów natury. Owszem, umie się zdobyć na niesłychane barbarzyństwo, umie zorganizować rzeź narodów i ruin osiedli, miast, całych krajów i tysiącletnich pomników kultury. Umie nawet, w pogoni na wynalezienie najdoskonalszego środka burzącego, naruszyć zasadniczą cechę budowy wszechświata — atom. Ale nie umie przedsięwziąć krucjaty zmierzającej do zmiany, choćby w pewnym stopniu, warunków klimatycznych, nawodnienia pustyni, rozwiązania problemu postępukiwania przestrzeni życiowych, czy skutecznego zwalczania gruźlicy, raka i innych chorób. Być może iż koszt tej krucjaty twórczej byłby niższy od kosztów wydatkowanych na zbrojenia, nie mówiąc już o wyniku obydwu przedsięwzięć.

Tymczasem dziś szary człowiek słyszy wszędzie o targach dyplomatycznych, konferencjach, pertraktacjach, klótniach i przygotowaniach do nowej wojny. Mijają dni, tygodnie, wiatr świszczy w zimnym kominie, na szbach wykwtają fantastyczne stwory mrozu, a w powietrzu wiruje, z małymi przerwami, śnieżna kurzawa.

Pewnego dnia nadejdzie jednak wiosna. Szczęście, jeśli śniegi i lody już będą powoli. Jeśli natomiast napłynie fala ciepłego powietrza i spowoduje nagłą odwilż, wyrwony z pęt mrozu żywioł wodny, może dokonać nowych wielkich spustoszeń. Dla wszelkich zagrożonych miejscowości, a taką jest i Częstochowa, nasuwa się nieodparta konieczność samobrony. Niechby władze wydadzą odpowiednie zarządzenia, będą one o tyle skuteczne o ile poparte zostaną chętną współpracą wzywanych do tego szerokich rzesz ludności. Każdy brzeg rzeki to dziś jakby odcinek frontu do walki z niszczącym żywiołem wodnym.

Dobrowit

Sport

Mistrzostwa koszykówki

Victoria — CKS II 25:8

Punkty uzyskali: Kapusiński 5, Wyleżalek 12, Roguski 4, Sokolowski 2, Kopeć i Szczesny dla Victorii, a Żulawski 4, Wojtasik 3 i Szmekel dla pokonanych.

CKS I — Legia 67:8

Punktami podzielili się: Pięga 22, Zablocki 20, Kuśnierczyk 18, Gordon 5 i Kwaśnik 2 dla CKS'u, a Mrochowski 5, Klama 2 i Klyszeński 1 dla Legii.

Błyskawica — Victoria 25:17
Punkty zdobyli: Fazan 8, Klar i Czerny po 7, Polaczek 3 — dla Błyskawicy, a Wyleżalek 6, Kapusiński 5, Szczesny, Mieczarek i Piasiek po 2 dla Victorii.

CKS I — Legia 52:14

Punktami podzielili się: Pięga M. i Kuśnierczyk po 18, Pięga St. 8, Gordon i Heine po 4 dla CKS'u, a Malik, Sosnowski i Klama po 4, Klyszeński 2 — dla Legii.

CKS I — Victoria w. o.

Z Victorii zgłosiło się tylko 2-ch zawodników.

CKS po 8 grach uzyskał 16 pkt. i ma zapewniony tytuł mistrza, wobec czego będzie reprezentował nasz Okręg na mistrzostwach Polski w Łodzi, jakie rozegrane będą w nadchodzącą sobotę i niedzielę.

CKS wyjeżdża do Łodzi w piątek 21 b. m. o godz. 8.45 w ekipie:

dzie: bracia Pięga, Kwaśnik, Wadowski, Gordon, Kuśnierczyk, Zablocki, Heine, Sosnowski, Boćiański oraz juniorów Owczarek. Kierownikiem drużyny jest ob. Wójcik Zygmunt, opiekunem — ob. Ujma.

Życzymy naszemu mistrzowi godnego reprezentowania Okręgu Częstochowskiego i jak najlepszych wyników.

Sukces skazków polskich w Chamonix

Konkurs otwarty skoków na mistrzostwach świata w Chamonix wygrany został przez Norwega Sejelderupa, który miał skoki 63 i 64 m; Stanisław Maruszak skokami 61 i 59.5 m zdobył piąte miejsce, a Kula skokami 58.5 i 52.5 m szóste miejsce.

*

Trzeci dzień hokejowych mistrzostw świata w Pradze przyniósł wyniki Szwajcarii — Rumunia 13:3, Austrii — Belgii 14:5, Szwecji — Stany Zjednoczone 4:1. W tabeli prowadzi Szwecja przed Austrią, Szwajcarią, Czechosłowacją i Polską.

Pierwszy krok Bokserski

Jak już podawaliśmy, w niedzielę nadchodząca odbędzie się w Gmachu Sportowym Pierwszy Krok Bokserski.

Zgłosiła się do niego duża ilość zawodników, tak że spodziewanych jest kilkanaście walk. Na pewno nie jedna z nich będzie ciekawa, napewno też wyłoni się nie jeden młody talent bokserski.

Do Pierwszego Kroku Bokserskiego zgłosiły zawodników następujące kluby: Stradom, Skra,

Legion, Warta, CKS, Dom Kultury, Częstochowianka. Szczególnie zainteresowanie budzi występ pięściarzy nowopowstałych sekcji Legionu i Warty, który będzie równocześnie chrztem i egzaminem tych sekcji.

Ze względu na wielką liczbę walk początek tych ciekawych zawodów młodzieży pięściarskiej już o godzinie 18-ej.

Zbiórka zawodników o godzinie 16-ej w świetlicy Skry ul. Pułaskiego 2 gdzie odbędzie się badanie lekarskie, ważenie i rozkład walk.

Po zawodach nastąpi rozlosowanie mistrzostw klasy B Częstochowskiego Okręgu Związku Bokserskiego.

Francja — Belgia 14:2

W Lionie odbył się międzynarodowy mecz bokserski Francja — Belgia, zakończony wysokim zwycięstwem drużyny francuskiej w stosunku 14:2.

Parkkinen (Finlandia) mistrzem świata w jeździe szybkiej

Oslo. — Po dwudniowych zawodach łyżwiarzskich o Mistrzostwo Świata w jeździe szybkiej tytuł zdobył Laese Parkkinen zdobywając łącznie 196.872 pkt.

W poszczególnych konkurencjach uzyskano następujące wyniki:

500 m Sverre Farstad (Norwegia) — 44.3 sek.

1500 m Sverre Farstad (Norwegia) — 2.21 min.

5000 m Laese Parkkinen (Finlandia) — 8.33.7 min.

10000 m Reidar Liaklev (Norwegia) — 17.37 min.

